

CHIA SẺ NỘI DUNG HỌC TẬP

ĐỀ TÀI 653

THẤY LỢI QUÊN NGHĨA

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 5h55' sáng thứ Bảy ngày 25/09/2021.

Từ xưa đến nay, con người ở thế gian đều chiếm phần lợi cho mình, thấy lợi thì quên đạo nghĩa. Nếu người ta xem trọng đạo nghĩa, ân nghĩa, tình nghĩa thì sẽ không chiếm thế thượng phong để hành xử. Nếu người ta xem thường đạo nghĩa, ân nghĩa, tình nghĩa thì người ta sẽ chiếm thế thượng phong, mất hết đạo nghĩa. Không chỉ người hiện nay mà người xưa đa phần cũng đều như vậy nhưng thời xưa ít người như vậy hơn vì họ được tiếp thu giáo dục của Thánh Hiền. Dần dần, khi giáo dục đức hạnh ngày một ít đi thì người ta xem trọng lợi hơn tình nghĩa. Chúng ta phải chú ý đề cao giáo dục đức hạnh.

Thời xưa có nhiều quân tử. Những người dân dù nghèo nàn, bần hàn nhưng vẫn có hành động của người quân tử. Họ thấy lợi thì tránh xa, thấy khó thì dần thân vào. Ở trong khó khăn, họ có cơ hội để rèn luyện bản thân. Họ hiểu được đạo lý “**sắt càng rèn càng rắn chắc**” cho nên họ không ngại khổ, không ngại khó, việc càng khó càng tốt.

Thời nay quân tử ít, tiểu nhân rất nhiều bởi vì người ta thấy lợi quên nghĩa. Họ chọn cái lợi ổn định, cái lợi chắc chắn. Thật ra, cái thấy cái nhìn của họ khiến họ tưởng đó là lợi nhưng không phải là lợi chân thật. Chúng ta thấy, con người ta xem trọng cái lợi, thấy lợi quên nghĩa, đem luân lý đạo đức bỏ qua một bên. Họ không xem trọng đạo lý nhân quả và sự thật. Hòa Thượng nói: “**Đây là nhân tố chủ yếu làm cho thế giới hiện tại mà chúng ta đang ở đã bệnh lại càng bệnh nghiêm trọng hơn**”.

Trong “**Kinh Kim Cang**”, Thích Ca Mâu Ni Phật nói : “**Bồ thí phải tâm luân không tịnh**”. Khi bồ thí thì phải không thấy người thí, không thấy người nhận, không thấy vật cho, phải làm hoàn toàn với tâm hi sinh phụng hiến, không có một chút tư tâm. Chúng ta khởi tâm động niệm đều vì ta, đều so đo thành bại, được mất, hơn thua, lợi cho ta hay tổn thất cho ta. Đó chính là lợi. Người trọng lợi thì xem nhẹ nghĩa, vì lợi mà quên nghĩa. “**Nghĩa**” có đạo nghĩa, nghĩa lý, nghĩa tình, ân nghĩa.

Có người thấy chúng ta thúc đẩy luân lý đạo đức thì rất tâm đắc, họ “**chín xe mưới vàng**”, muốn hợp tác để làm ra những phim hoạt hình mang lại lợi ích cho xã hội. Nhưng khi so sánh thấy làm việc với đối tác khác nổi tiếng hơn chúng ta thì họ quên đi lời đã hứa với chúng ta. Nếu họ làm với đối tác khác mà mang lại lợi ích cho cộng đồng xã hội thì chúng ta hoan hỉ tán thán. Nhưng đến bây giờ họ vẫn chưa triển khai việc đó.

Lấy những người tài năng, có năng lực phục vụ đại chúng, phục vụ mọi người để phục vụ cho lợi ích của riêng mình. Đây cũng là thấy lợi quên nghĩa. Chúng ta phải đặt lợi ích cộng đồng, lợi ích đại chúng lớn hơn lợi ích của bản thân.

Thấy nghĩa quên lợi là quân tử. Thấy lợi quên nghĩa là tiểu nhân. Người học Phật thấy cái lợi vi tế hơn, sâu sắc hơn mà thấy lợi quên nghĩa thì càng nguy hiểm. Chúng ta đừng tin vào cái thấy cái biết của mình, vì đó là cái thấy cái biết của phàm phu. Chúng ta phải lấy cái thấy, cái biết của Thánh Hiền, của Phật Bồ Tát để học và làm theo thì mới chính xác. Chúng ta cứ nương vào cái thấy cái biết của những bậc trưởng bối đáng kính.

Thầy may mắn vì đã dành nhiều thời gian nghe Hòa Thượng giảng pháp. Hòa Thượng dạy bảo như thế nào thì Thầy làm theo y như thế đó. Hòa Thượng nói: ***“Internet có thể là ma vương, nhưng cũng có thể là công cụ để hoằng truyền Thánh giáo, làm lợi ích cho chúng sinh”***. Chúng ta dùng internet để lan tỏa những tấm gương người tốt việc tốt, những tấm gương hi sinh phụng hiến. Những tin tức tốt đẹp liên tục được cập nhật thì những tin xấu sẽ bị trôi đi. Thầy hướng dẫn một chú tạo một trang Fanpage trên Facebook, đưa những bài khai thị của Hòa Thượng lên đó. Chú ấy đã làm theo. Chỉ sau một thời gian ngắn, trang Fanpage đó đã có rất người theo dõi và đọc bài. Chúng ta tích cực đưa Phật pháp lên internet thì Phật pháp sẽ chiếm ưu thế.

Chúng ta từ từ phân tích, nhận định bốn chữ ***“thấy lợi quên nghĩa”*** này, nhưng phân tích cả đời này cũng chưa hết. Chỉ cần chúng ta sơ hở không kiểm soát thì ngay ý niệm của mình đã ***“thấy lợi quên nghĩa”***, chúng ta đã trở thành kẻ phản nghịch. Kẻ phản nghịch thì chắc chắn gặp quả báo. Oan gia trái chủ của chúng ta, những người bị chúng ta làm cho đau khổ sẽ tìm đến để gây phiền não cho chúng ta.

Hòa Thượng nói: ***“Tự làm tự chịu”***. Chúng ta tưởng rằng mình không làm, nhưng ngay trong ý niệm của mình thì chúng ta đã vong ân bội nghĩa rồi. Hòa Thượng nói: ***“Đây là một nhân tố quan trọng làm cho thế giới bị bệnh và bệnh ngày càng nặng. Bệnh trạng của xã hội ngày nay là giữa người và người không có niềm tin với nhau, người và người nghi ngờ lẫn nhau, đối lập lẫn nhau, xung đột lẫn nhau. Người hiện tại mê tín khoa học, tùy tiện phá hoại hoàn cảnh tự nhiên, khiến hoàn cảnh nơi chúng ta ở bị bệnh. Bạn nói xem có đáng thương không?”***

Niềm tin làm cho người ta bị thương tổn quá nặng vì bạn bè hại nhau quá nhiều, Thầy trò gạt nhau quá nhiều. Những điều mà họ tiếp nhận không phải là Phật, không phải là Thánh Hiền nhưng họ tưởng đó là Phật, tưởng đó là Thánh Hiền cho nên Họ không tin Phật, không tin Thánh Hiền. Thầy Trần Đại Huệ nói, người ta tổ chức những lớp học Đệ Tử Quy nhưng chính họ không làm, không thực hành. Người ta không chân thật tu hành mà chỉ mang nhãn mác của Phật, của Thánh Hiền. Học Phật, học Thánh Hiền nhưng bị gạt te tua nên nhiều người không còn tin Phật, không còn tin Thánh Hiền.

Chúng ta không nhắc đến việc chế tạo vũ khí khoa học mà chỉ nhắc đến chuyện trồng rau. Người ta tin khoa học, dùng phân hóa học để bón cho đất thì cây tốt rất nhanh nhưng mùa sau thì đất bị hư hỏng. Khi người ta xịt thuốc muối, muối chết la liệt, nhưng hôm sau muối lại bay đến nhiều như cũ. Thì ra lúc thuốc muối tan nhạt đi thì mùi

đó hấp dẫn muỗi bay đến. Sau khi Thầy học Phật, Thầy không xịt thuốc muỗi và đập bỏ cái máy bắt muỗi. Khi trồng cây, phân hữu cơ được bón lần thứ hai thì đất rất tốt. Thầy dùng phân bò, phân dê, mùng dừa, cây mục, gỗ mục, lá cây, bèo... để tạo thành phân, đất càng ngày càng tốt. Cây đậu đã 4 – 5 tháng rồi mà vẫn cho rất nhiều trái. Dù cây đậu bị những con rầy bám vào nhưng cây đậu vẫn tiếp tục phát triển và ra hoa, ra quả. Thầy hái đậu liên tục, trái rất nhiều. Vì đất có đủ dinh dưỡng nên cây cối tốt tươi.

Hòa Thượng nói: “**Hiện tại chúng ta tùy thuận những niệm bất thiện. Khởi tâm động niệm của chúng ta đều bất thiện**”. Người xưa nếu thấy lợi làm tổn hại tình nghĩa thì họ không vì lợi quên nghĩa. Khi Mẹ của Thầy chia đất cho các con, Thầy không nhận phần đất của mình mà nhường đất cho các em. Thầy nói: “**Đất của Ba Má, mỗi người đều có một công, tám người con có tám công, riêng Má có 3 công. Con xin phép không nhận phần đất của mình để nhường cho các em**”. Vì vậy các em coi trọng Thầy, nghe lời Thầy.

Người ta không quan tâm đến Cha Mẹ, không quan tâm đến ngày giỗ của Ông Bà, Tổ tiên, nhưng khi phân chia đất đai nhà cửa thì họ có mặt đầy đủ. Người thấy lợi quên nghĩa thì không còn đạo nghĩa, cho nên mới cảm đến những khổ báo. Chúng ta bắt hiểu với Cha Mẹ thì con cái sẽ bắt hiểu với chúng ta. Rõ ràng Cha Mẹ như thế nào thì con cái sẽ như vậy. Con cái thấy rõ khi Cha Mẹ của chúng bắt hiểu với Ông Bà. Sau này con cái sẽ học tập Cha Mẹ, cũng bắt hiểu như vậy. Thầy Thái Lễ Húc nói: Hồi tôi còn nhỏ, Cha tôi dạy: “**Lấy đồ ăn trong tủ lạnh ra thì phải mời Ông Bà ăn trước!**”. Nhờ đó mà hôm nay tôi mới đứng ở đây để nói ra điều này.

Hòa Thượng nói: “**Địa cầu ngày nay bị bệnh, có nhiều thiên tai vì con người phá hoại hoàn cảnh tự nhiên. Thiên tai không phải tự nhiên hình thành mà do con người làm cho trật tự của tự nhiên bị đảo lộn. Rất nhiều tai nạn xảy ra. Vấn đề này vô cùng nghiêm trọng! Có cách nào để cứu vãn hay không? Có! Phải từ nơi chính mình mà làm, từ nơi tâm mình mà cải đổi**”.

Phật nói: “**Nhất thiết vi tâm tạo**”. Tất cả đều do tâm tạo ra. Thầy đọc một bài phân tích về cơ thể con người. Cơ thể con người có khả năng phát hiện virus và có sức đề kháng tự nhiên. Nhưng virus mỗi lần xâm nhập cơ thể lại biến đổi khiến cho kháng thể của con người không nhận ra. Đây là do tâm người biến đổi khôn lường. Con người ta không giác ngộ. Thầy nhìn thấy những hình ảnh đau thương trong trận đại dịch Covid 19, có hàng nghìn đứa trẻ mồ côi mất Cha mất Mẹ. Thật tuyệt vời khi Công ty FPT nhận nuôi một nghìn đứa trẻ mồ côi cho đến khi các em học Đại học!

Chúng ta phải tích cực nghe lời! Chúng ta ở nhà thì nghe lời Cha Mẹ, đến trường thì nghe lời Thầy Cô, nghe lời quốc gia, nghe lời của Cổ Thánh Tiên Hiền. Như vậy thì làm sao mà sai được! Con người do bất tuân phản nghịch cho nên đã chiêu cảm thiên tai nhân họa. Trước đây chúng ta tự tư ích kỷ thì bây giờ phải “**vô ngã vị tha**”, trước đây chúng ta thù hận thì bây giờ phải yêu thương tha thứ.

Hòa Thượng nói: “**Đồng tu Tịnh Độ chúng ta đều biết, tâm Tịnh thì cõi nước Tịnh**”. Khi tâm ta tương đồng với Thế giới Tây Phương Cực Lạc thì chúng ta mới về được Thế giới Tây Phương Cực Lạc. Hòa Thượng nói: “**Con người ngày nay thấy lợi quên nghĩa. Nếu con người thế gian này tâm Thanh Tịnh thì hoàn cảnh của chúng**

ta tất nhiên cũng sẽ Thanh Tịnh. Các nhà khoa học không hiểu đạo lý này, họ không chịu thừa nhận, không từ đạo lý này mà thực hành”.

Ngày nay, người trên toàn thế giới này đều mong muốn thay đổi hoàn cảnh tự nhiên. Người ta đang kêu gọi giảm hiệu ứng nhà kính, kêu gọi giảm khí thải để bảo vệ bầu khí quyển nhưng hiệu quả không nhiều. Thiên tai bão lũ vẫn triền miên. Họ không từ nơi tâm con người mà thay đổi. Người nông dân cũng sẵn sàng vì lợi ích nhỏ của cá nhân mình mà phun xịt các loại thuốc hóa học vào cây trồng, khiến người người ăn vào đều bị bệnh nặng. Tất cả đều là do thấy lợi quên nghĩa.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!